

My dva a čas

Při návštěvě jedné akce Zababova si Ondra všiml hodin, které šly náramně rychle. To se mu tuze zalíbilo a tak bylo v tu chvíli jasné, že takové hodiny budeme muset také pořídit.

Na Aukru se nám podařilo vydražit tyhle funkční podružné hodiny. Přišly v původní krabici s nápisem Elektročas n.p., nepoužité, jenom ciferník trochu stářím zažloutlý. A to krásné cvaknutí, když ručička přeskočí na další minutu.

Teď přede mnou stál úkol vyrobiť ovládání, které by umožnilo libovolně nastavovat délku minuty.

Ovladač času

Realizace byla docela rychlá, v dílně jsem vyhrabal starou dřevěnou krabičku, banánkové zdířky, páčkový vypínač, flexo šňůru a za chvíli bylo hotovo.

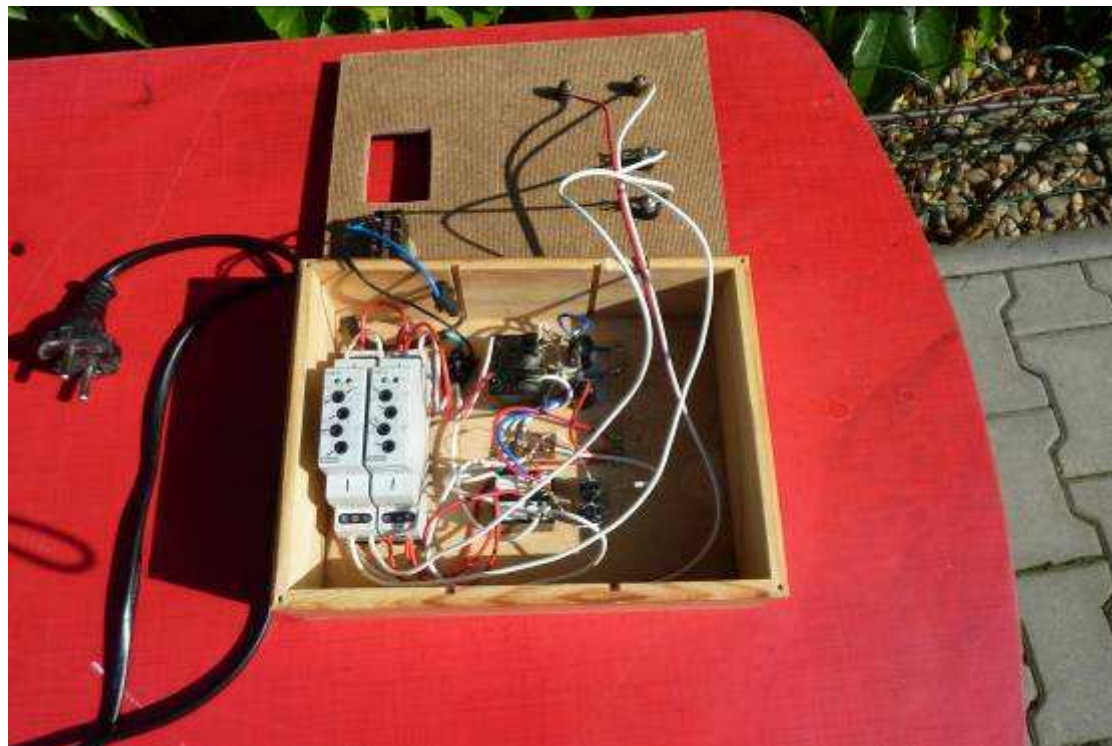

Od té doby u nás jedna minuta trvá patnáct vteřin (jsem stará škola a na sekundy jsem si nezvykl). Musím říct, že hodiny dodaly ježdění zcela nový rozměr – odjezd není kdy nás napadne, ale hezky si počkáme, víme kdy máme dorazit a když se cestou vyskytne problém, musíme dohnat zpoždění. Také můžeme začít připravovat grafikony, zatím se rodí první část pro čistící vlak. Ale o tom někdy jindy.

A jak vypadá krabička uvnitř? To vám snad radši ani nebudu ukazovat, elektrikář ve mě by se musel stydět. Že ne? Tak tedy dobrá:

..uvnitř

Je to fakt dost „žaves“, ale funguje to a zatím bez poruchy. Součástky, které neměly vlastní chycáky, jsou přilepeny tavnou pistolí a jak panečku drží.

Koumáci si určitě všimnou, že v krabičce jsou dva cyklovače a čtyři banánkové zdířky. Ne, nemáme dvoje hodiny, ale měl jsem dva cyklovače, a tak jsem zabudoval i druhý a jeho kontakty vyvedl na druhou dvojici zdířek, aby byl připravený na případné další pokusy a nemusel jsem ho provizorně drátovat na stole.